

Ruimtelijke Onderbouwing

“Heistraat 52 Einighausen”

Gemeente Sittard-Geleen



IDN Nummer	NL.IMRO.1883.PBHeistraat52-ON01
Opdrachtgever	: Gedachtecoach Roseline B.V. : Mevrouw M.C.J.R. Ramoul
Correspondentieadres	: Heistraat 52 : 6142 AM Einighausen
Opgesteld door	: Arvalis Advies B.V. : Dhr. T. Bergsma
Datum;	: 12 oktober 2017

Ruimtelijke onderbouwing

1	INLEIDING	1
1.1	Aanleiding en doel ruimtelijke onderbouwing	1
1.2	Ligging en begrenzing van het plan	1
1.3	Vigerend bestemmingsplan.	1
1.3.1	Vigerend bestemmingsplan	1
1.3.2	Toetsing	2
1.4	Provinciale omgevingsverordening	2
1.5	Bij het plan behorende stukken	3
1.6	Leeswijzer	4
2	GEBIEDSBESCHRIJVING	5
2.1	Projectbeschrijving	5
2.2	Locatiebeschrijving	5
3	RUIMTELIJK BELEID	7
3.1	Internationaal beleid	7
3.1.1	Natura 2000	7
3.2	Rijksbeleid	7
3.2.1	Structuurvisie infrastructuur en ruimte	7
3.2.2	Wet natuurbescherming	7
3.2.3	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	8
3.2.4	Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer "Het Activiteitenbesluit"	9
3.2.5	Luchtkwaliteit	10
3.2.6	Wet geluidhinder	10
3.2.7	Externe veiligheid.	10
3.2.8	Nederlandse richtlijn bodembescherming	11
3.2.9	Waterwet	12
3.3	Provinciaal beleid	12
3.3.1	Provinciaal omgevingsplan Limburg	12
3.3.2	Beleidskader Bodem 2010	13
3.3.3	Limburgs bevelsbeleid Wet bodembescherming 2010	14
3.3.4	Cultuur Historische Waardenkaart Limburg	14
3.4	Gemeentelijk beleid	15
3.4.1	Gemeentelijke structuurvisie	15
3.4.2	Omgevingsvisie 2016	16
3.4.3	Groenstructuurvisie	17
4	Randvoorwaarden / Onderzoeken	19
4.1	Milieu	19
4.1.1	Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Het Activiteitenbesluit)	19
4.1.2	Bodem en grondwater	19
4.1.3	Luchtkwaliteit	20
4.2	Geluid en Trillingen	21
4.3	Milieuzonering / Bedrijvigheid	21
4.4	Externe Veiligheid	23
4.5	Waterparagraaf	24
4.6	Cultuurhistorie en Archeologie	25
4.7	Natuurwaarden en landschapswaarden	27
4.7.1	Gebiedsbescherming; Wet natuurbescherming / Natura 2000	27
4.7.2	Soortenbescherming; Wet natuurbescherming	28
4.7.2.	Conclusie	28

4.8	Verkeer en infrastructuur	28
5	UITVOERBAARHEID	29
5.1	Planschade	29
5.2	Economische uitvoerbaarheid	29
6	Procedure	31

.

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel ruimtelijke onderbouwing

De initiatiefneemster is sinds ruim 15 jaar woonachting aan de Heistraat 52 in Einighausen. Sinds enkele jaren is op de locatie een zorgboerderij aanwezig. Onlangs is de initiatiefneemster kenbaar geworden dat de bestemming van de locatie niet volledig juist is. In het verleden is een ontheffing voor de praktijkruimte afgegeven. Hierin komt niet expliciet naar voren dat het perceel als zorgboerderij geëxploiteerd mag worden.

Om de vergunde situatie in overeenstemming te brengen met het feitelijk gebruik van het perceel, ligt deze ruimtelijke onderbouwing voor. Gezien het feit dat de op de zorgboerderij aanwezige paardenbak niet kan worden vergund door middel van de kruimelgevallenregeling dient in dit geval voor de activiteit het (ver)bouwen van een bouwwerk als voor de activiteit het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan de uitgebreide procedure te worden gevolgd.

Doel van het voorliggende project is om expliciet te maken dat het gehele perceel als zorgboerderij geëxploiteerd mag worden. Er zullen geen bouwactiviteiten plaatsvinden om dit mogelijk te maken, wel wordt een bestaande paardenbak in de planvorming meegenomen.

1.2 Ligging en begrenzing van het plan

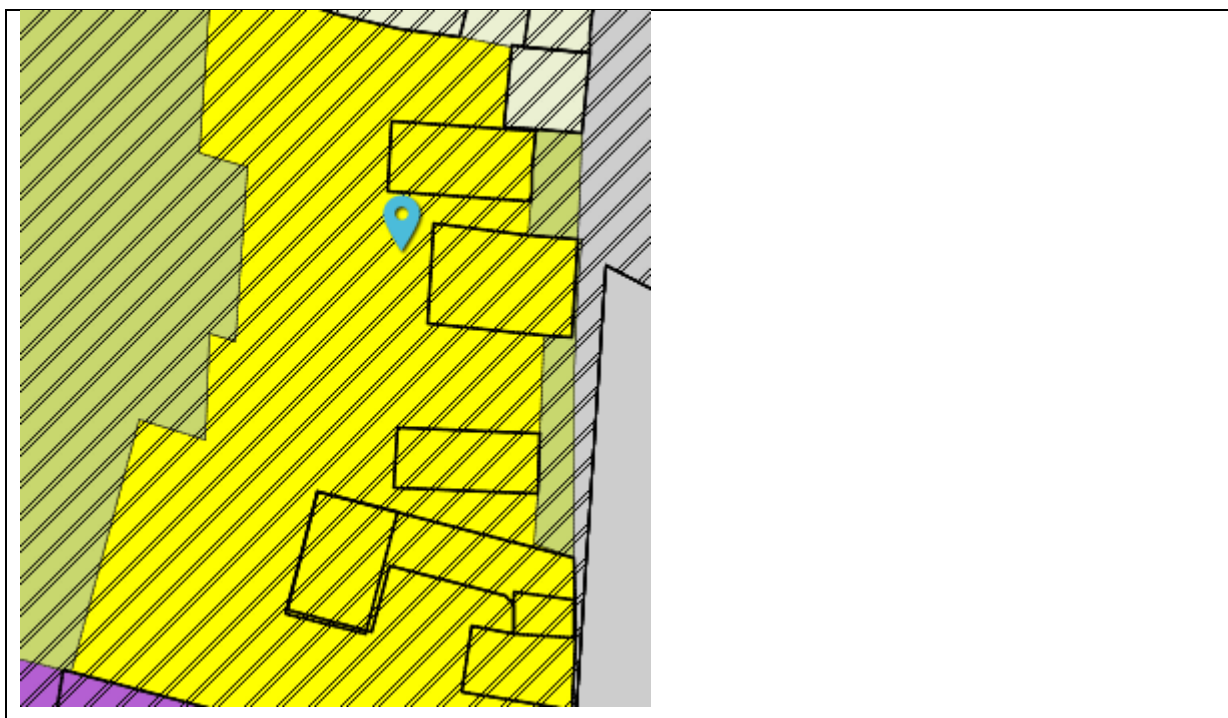
Het plangebied is gelegen in het dorp Einighausen welke onderdeel uitmaakt van de gemeente Sittard-Geleen, tussen de kern Einighausen en Sittard. Kadastraal is de locatie bekend als gemeente Sittard, sectie R nummer 298.

1.3 Vigerend bestemmingsplan.

In deze paragraaf wordt nader ingegaan op het vigerende bestemmingsplan en de relatie hiervan met het te nemen besluit. Het actuele gemeentelijke beleid is opgenomen in paragraaf 3.4.1.

1.3.1 Vigerend bestemmingsplan

De locatie is gelegen in de bestemmingsplannen 'Guttecoven en Einighausen' (vastgesteld op 01.10.2009), bestemmingsplan 'Vigerend en 1e herziening Buitengebied' (vastgesteld op 16.07.2003) van de voormalige gemeente Sittard en bestemmingsplan 'Buitengebied Sittard' (vastgesteld op 26.06.2013).



Afbeelding 1, uitsnede vigerend bestemmingsplan

Voor de locatie is de navolgende detailinformatie van belang;

- Enkelbestemming;
 - Wonen
 - Agrarisch
 - Tuinen
- Dubbelbestemming;
 - Bescherming archeologische waarden
 - Waarde – Archeologie 4

1.3.2 Toetsing

Het planvoornemen voldoet niet aan de vrijstelling en/of afwijkingsvoorwaarden zoals opgenomen in het vigerende bestemmingsplan.

Artikel 2.12 lid 1. A2 van de Wabo biedt de mogelijkheid om vergunning te verlenen in de in het Bor, bijlage II, hoofdstuk IV aangewezen gevallen. In overleg met de gemeente Sittard-Geleen is voor deze weg gekozen.

1.4 Provinciale omgevingsverordening

Op 12 december 2014 is de Omgevingsverordening Limburg in werking getreden. In deze verordening is het provinciaal beleid nader uitgewerkt in regelgeving. Het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening Limburg 2014 is gebaseerd op artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). In het hoofdstuk Ruimte van de Omgevingsverordening 2014 zijn voor een beperkt aantal onderdelen van het POL-beleid regels opgenomen. In het POL 2014 is een toelichting gegeven op de gemaakte keuzes voor de onderwerpen die in dit hoofdstuk zijn opgenomen.

Daarnaast zijn regelingen opgenomen die naar de mening van het Rijk door de Provincies nader moeten, dan wel kunnen worden uitgewerkt in een provinciale ruimteverordening.

De ruimteverordening richt zich tot de gemeentebesturen. De instructies die in dit hoofdstuk staan moeten door de gemeentebesturen in acht worden genomen bij het opstellen van bestemmingsplannen en beheersverordeningen en bij het verlenen van omgevingsvergunningen. De ruimteverordening heeft dus geen rechtstreekse werking naar burgers en bedrijven, zoals dat voor de meeste andere hoofdstukken van de Omgevingsverordening 2014 wel het geval is.



Afbeelding 2, uitsnede provinciale omgevingsverordening met aandachtsgebieden.

Er zijn geen onderdelen uit de provinciale omgevingsverordening van belang voor de gevraagde ontwikkeling.

1.5 Bij het plan behorende stukken

Een omgevingsvergunning voor een dergelijk project is conform artikel 2.12 slechts mogelijk

1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, slechts worden verleend:
 - a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening:
 1. met toepassing van de in de planologische afwijking of de beheersverordening opgenomen regels inzake afwijking,
 2. in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen, of
 3. indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat;
 - b. indien de activiteit in strijd is met het exploitatieplan: met toepassing van de daarin opgenomen regels inzake afwijking;
 - c. indien de activiteit in strijd is met de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of artikel 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening: voor zover de betrokken regels afwijking daarvan toestaan;
 - d. indien de activiteit in strijd is met een voorbereidingsbesluit: met toepassing van de in het voorbereidingsbesluit opgenomen regels inzake afwijking.
2. In afwijking van het eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, kan de vergunning, voor zover zij betrekking heeft op een activiteit voor een bepaalde termijn, worden verleend, indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld omtrent de inhoud van de ruimtelijke onderbouwing, bedoeld in het eerste lid, onder a, onder 3°.

Voor een goede beoordeling van de onderhavige aanvraag is het noodzakelijk dat de ruimtelijke onderbouwing voldoet aan de volgende voorwaarden:

1. een verantwoording van de in de omgevingsvergunning gemaakte keuze;

2. een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding;
3. de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) bedoelde overleg;
4. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek;
5. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van de planologische afwijking zijn betrokken;
6. de inzichten over de uitvoerbaarheid.

1.6 Leeswijzer

De onderhavige ruimtelijke onderbouwing maakt deel uit van een omgevingsvergunning met toestemming voor de planologische afwijking en voorziet in de benodigde motivering van het initiatief. Aan bod komen de volgende aspecten:

- project- en gebiedsbeschrijving, hoofdstuk 2;
- het actuele beleid met betrekking tot de milieuwetgeving en ruimtelijke ordening met toetsing aan het ruimtelijke beleid, hoofdstuk 3;
- toetsing aan milieuwetgeving met betrekking tot bestaande of potentiële belemmeringen in de omgeving van het plangebied (bodemkwaliteit, luchtkwaliteit, geluidhinder, waterparagraaf, aanwezige leidingen, archeologische waarden en natuurlijke en landschappelijke aspecten) en conclusie, hoofdstuk 4;
- uitvoerbaarheid, hoofdstuk 5;
- Een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties zijn betrokken (voor zover relevant), hoofdstuk 6

2 GEBIEDSBESCHRIJVING

2.1 Projectbeschrijving

De initiatiefneemster is sinds ruim 15 jaar woonachting aan de Heistraat 52 in Einighausen. Sinds enkele jaren is op de locatie een zorgboerderij aanwezig. Onlangs is de initiatiefneemster kenbaar geworden dat de bestemming van de locatie niet volledig juist is. In het verleden is een ontheffing voor de praktijkruimte afgegeven. Hierin komt niet expliciet naar voren dat het perceel als zorgboerderij geëxploiteerd mag worden.

Om de vergunde situatie in overeenstemming te brengen met het feitelijk gebruik van het perceel, ligt deze ruimtelijke onderbouwing voor. In overleg met de gemeente Sittard-Geleen is gekozen voor de weg van de zogenaamde “kruimelregeling” procedure.

Doel van het voorliggende project is om expliciet te maken dat het gehele perceel als zorgboerderij geëxploiteerd mag worden. Er zullen geen bouwactiviteiten plaatsvinden om dit mogelijk te maken, wel wordt een bestaande paardenbak in de planvorming meegenomen.

De zorgboerderij biedt een dag- en logeeropvang, waarbij cliënten in een professionele en veilige woon- en leefruimte kunnen ontspannen. De activiteiten welke buiten plaatsvinden concentreren zich rondom de aanwezige dieren, waaronder drie paarden. De zorgboerderij gelooft in het werken met dieren en in het bijzonder met paarden. Door met paarden te werken, én te spelen kunnen cliënten meer zelfvertrouwen krijgen. Cliënten leren ook verantwoordelijkheden te dragen door zelf voor het paard te zorgen.

2.2 Locatiebeschrijving

Het plangebied is gelegen aan de Heistraat 52 in Einighausen, binnen de bebouwde kom. De locatie wordt via de Heistraat in zuidelijke richting verder ontsloten richting de provinciale weg N294 in de richting van Sittard, Urmond en de A2. Richting het noorden vindt ontsluiting plaats richting Guttecoven en Limbricht.

3 RUIMTELIJK BELEID

3.1 Internationaal beleid

Vanuit Europa is er één richtlijn waarmee rekening moet worden gehouden in het kader van dit project;

- De Vogel- en Habitatrichtlijn (Natura 2000)

3.1.1 Natura 2000

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, beschermen de natuur in heel Europa. Beide richtlijnen beschermen bepaalde gebieden. De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De al eerder aangewezen Vogelrichtlijngebieden worden daarbij opnieuw aangewezen. Alle habitatgebieden vallen sinds 1 februari 2009 ook onder de Natuurbeschermingswet. Het toetsingskader ammoniak maakt plaats voor een handreiking aan het bevoegd gezag. In veel gevallen zullen dit de provincies zijn. Deze handreiking kan het bevoegd gezag helpen bij de afweging of bestaand gebruik, nieuwvestiging of uitbreiding van activiteiten met stikstofuitstoot in of in de omgeving van Natura 2000-gebieden kan worden toegestaan of niet. De handreiking is een hulpmiddel voor de periode totdat Natura 2000-beheerplannen van kracht zijn geworden. Het is niet een tot in detail ingevulde handreiking. Het bevoegd gezag krijgt de ruimte om tot een evenwichtig oordeel te komen op gebiedsniveau. Uit de uitspraak en het advies van de Raad van State kan niet de conclusie worden getrokken dat uitbreiding van veehouderijbedrijven niet meer mogelijk is. Voor een vergunning is nu steeds een afzonderlijke toets nodig van de effecten op een Natura 2000- gebied. Voor veehouderijen in of bij Habitatrichtlijngebieden moet dat bij oprichtingen of uitbreidingen die significante gevolgen kunnen hebben, een habitattoets (passende beoordeling) worden doorlopen.

De provincie Limburg hanteert het uitgangspunt dat bij een afstand van meer dan 10 kilometer tot een Natura 2000 gebied geen beoordeling in het kader van de NB-wet nodig is.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie infrastructuur en ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze Structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe Structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het rijksbeleid, zoals verwoord in structuurvisie infrastructuur en ruimte, is door provincie en gemeente verder uitgewerkt in provinciaal en lokaal beleid, zoals het POL en de handreiking ruimtelijke ontwikkeling. In deze onderbouwing wordt daarom niet verder ingegaan op de structuurvisie infrastructuur en ruimte.

3.2.2 Wet natuurbescherming

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. Deze wet vervangt de voormalige Natuurbeschermingswet 1998, Flora- en faunawet en Boswet. De Wnb bevat regels voor het behoud van de biologische diversiteit en de bescherming van kwetsbare dier- en plantensoorten en hun natuurlijke leefomgeving. In de Wnb gelden aparte beschermingsregimes voor gebieden, soorten en houtopstanden.

Gebiedsbescherming

Op verschillende plekken in Limburg komen soorten en habitats (leefgebieden van bijzondere planten of dieren) voor die van grote waarde zijn, bijvoorbeeld omdat ze in andere Europese landen niet of nauwelijks aanwezig zijn. Deze gebieden zijn aangewezen als Natura 2000-gebieden en genieten

(strikte) bescherming. Handelingen met mogelijk schadelijke gevolgen voor de beschermde natuurwaarden van deze gebieden zijn in veel gevallen verboden, tenzij de provincie aan de initiatiefnemer een vergunning verleent.

Soortenbescherming

Om de meest kwetsbare dier- en plantsoorten te beschermen zijn voor deze soorten schadelijke handelingen veelal verboden. Te denken valt aan het doden, vangen of verstoren van bepaalde in het wild levende dieren of het verwijderen van planten. De beschermde soorten zijn in de Wnb vermeld. In sommige situaties en onder bepaalde (strikte) voorwaarden kan de provincie ontheffing verlenen, zodat activiteiten die in beginsel verboden zijn toch kunnen worden uitgevoerd.

Zie de brochure van het ministerie van Economische Zaken voor meer informatie over soortenbescherming bij ruimtelijke ingrepen.

Houtopstanden

Voor houtopstanden met een grondoppervlak groter dan 10 are (1.000m²) en rijbeplantingen bestaande uit 21 bomen of meer, buiten de (bos)bebouwde kom, gelden beschermende regels. Het vellen van (delen van) deze houtopstanden moet tijdig aan de provincie worden gemeld.

Gedeputeerde Staten kunnen een kapverbod opleggen. Verder geldt een herbeplantingsplicht. Dit houdt in dat de rechthebbende zorg moet dragen voor het op bosbouwkundig verantwoorde wijze herbeplanten van dezelfde grond binnen drie jaar na het vellen of tenietgaan van de houtopstand. In uitzonderlijke gevallen kan de provincie uitstel of ontheffing van de herbeplantingsplicht verlenen.

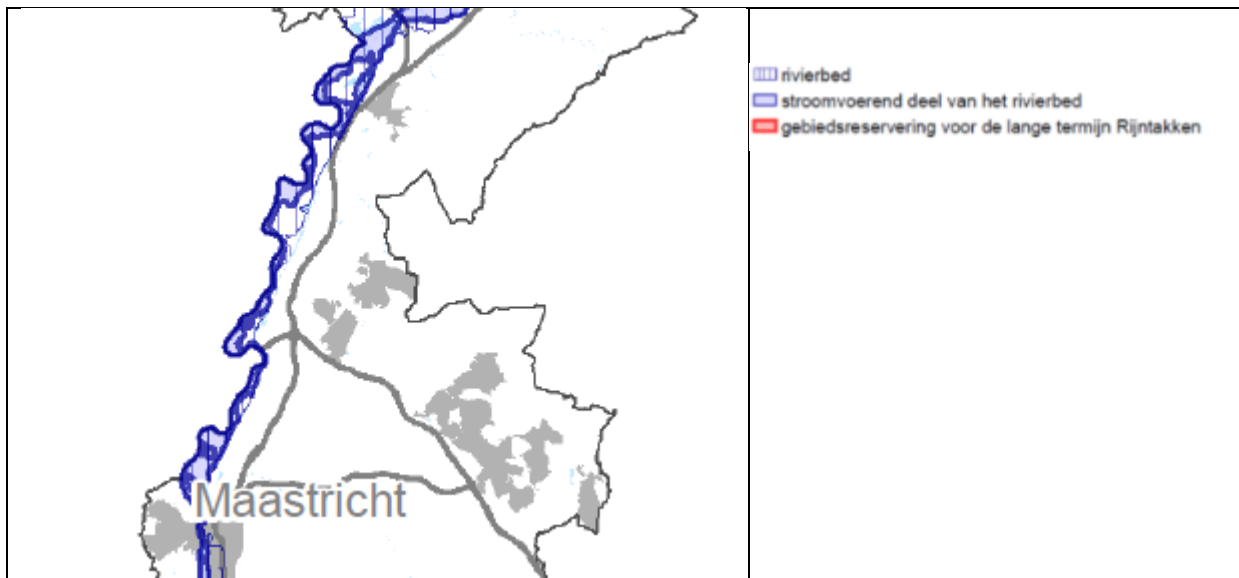
Voor voorgenomen ontwikkeling is vellen van een houtopstand niet aan de orde. Wel dient deze getoetst te worden op de gebiedsbescherming (Natura 2000 gebieden) en de soortenbescherming.

3.2.3 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Om de 13 nationale belangen door te laten werken in ruimtelijke plannen van lagere overheden is naast de SVIR op 30 december 2011 het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. Op 1 oktober 2012 is de eerste aanvulling bij het Barro vastgesteld.

In het Barro zijn regels opgenomen waaraan de inhoud van bestemmingsplannen moet voldoen. Het Barro omvat alle ruimtelijke rijksbelangen die juridisch doorwerken op het niveau van bestemmingsplannen. Het gaat om kaders voor onder meer het bundelen van verstedelijking, de bufferzones, nationale landschappen, de Ecologische Hoofdstructuur, de kust, grote rivieren, militaire terreinen, mainportontwikkeling van Rotterdam en de Waddenzee. Met het Barro maakt het Rijk proactief duidelijk waar provinciale verordeningen en gemeentelijke bestemmingsplannen aan moeten voldoen. Uit de regels en kaarten behorende bij het Barro kan worden afgeleid welke aspecten relevant zijn voor het ruimtelijke besluit.

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) is door het Rijk vastgelegd dat de Provincie verantwoordelijk is voor de begrenzing van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS, inmiddels door het Rijk Nationaal Natuurnetwerk genoemd) en begrenzing en bescherming van de EHS dient vast te leggen in een provinciale verordening. In Limburg is de EHS vastgelegd in de Goudgroene natuurzone. In paragraaf 5 van de omgevingsverordening wordt de begrenzing van de Goudgroene natuurzone bepaald en wordt invulling gegeven aan het beschermingsregime op basis van het Barro en de daarin verwoorde 'Spelregels EHS'.



Afbeelding 3, Uitsnede besluit algemene regels ruimtelijke ordening

In het plangebied werken geen regels vanuit het Barro rechtstreeks door.

3.2.3.1 Ecologische Hoofstructuur

Om flora- en faunasoorten in staat te stellen om op lange termijn te overleven en zich te ontwikkelen zijn vanuit ruimtelijk oogpunt twee zaken essentieel: het behoud van leefgebieden en de mogelijkheden om zich te kunnen verplaatsen tussen leefgebieden. In internationaal verband heeft Nederland zich met het Biodiversiteitsverdrag en de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen (Natura 2000) gecommitteerd aan afspraken over soorten (Flora- en Fauna) en leefgebieden van soorten (habitats). Het Rijk is verantwoordelijk voor het nakomen van die aangegane verplichtingen. Binnen de door het Rijk gestelde kaders begrenzen, beschermen en onderhouden de provincies een natuurnetwerk met de juiste ruimtelijke, water- en milieucondities voor kenmerkende ecosystemen van (inter)nationaal belang. Dit provincie- en landsgrensoverschrijdende netwerk is de herijkte nationale Ecologische Hoofstructuur (EHS).

De landelijke doelstellingen zijn door de Provincies nader uitgewerkt, dan wel kunnen nader worden uitgewerkt in een provinciale ruimteverordening. Dit vloeit voort uit het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), van 30 december 2011. De regels voor de ecologische hoofdstructuur zijn door de Provincie Limburg ondergebracht in het onderdeel Goudgroene Natuurzone, zie ook paragraaf 3.3.1.

3.2.4 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer “Het Activiteitenbesluit”

Afgekort het Barim, ook wel genoemd “Het Activiteitenbesluit”. In het besluit zitten algemene regels voor bedrijven die onder de Wm vallen en voorheen een milieuvergunning nodig hadden. Het Barim (Activiteitenbesluit) maakt onderscheid tussen 3 categorieën van bedrijven: type A, B en C. Het hangt af van de milieubelasting, onder welke categorie een bedrijf valt. Type A bedrijven moeten zich houden aan de regels van het Barim (Activiteitenbesluit) maar zijn niet meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Type B bedrijven zijn wel meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Voor type C bedrijven geldt dat zij (voor het onderdeel milieu) nog steeds een omgevingsvergunning moeten aanvragen.

Het Activiteitenbesluit is een Algemene Maatregel van Bestuur. Het betekent dat bedrijven aangeduid met het begrip inrichting, die onder dit besluit vallen, geen aparte vergunning nodig hebben, maar wel moeten voldoen aan de voorschriften uit het besluit. De voorschriften zijn bedoeld om een zo groot mogelijke bescherming van het milieu te bereiken. Meer specifiek gaat het daarbij om het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van gevaar, schade of hinder voor de directe omgeving. Daarnaast zijn meer op preventie gerichte voorschriften opgenomen over verwijderen, voorkomen en hergebruiken van afvalstoffen en zuinig gebruik van energie en water.

Het besluit kan van toepassing zijn indien er uitsluitend of in hoofdzaak sprake is van een:

- melkrundveehouderij;
- akkerbouw- of tuinbouwbedrijf met open grondteelt;
- (agrarisch) gemechaniseerd loonbedrijf;
- paardenhouderij;
- kinderboerderij;
- kleinschalige veehouderij;
- witloftrekkerij of teeltbedrijf met eetbare paddenstoelen of andere gewassen in een gebouw;
- bedrijf voor de opslag van vaste mest, bloembollenafval, afgedragen gewas of gebruikt substraatmateriaal;
- spoelbassin bedrijf;

Of van een samenspel van bovengenoemde bedrijvigheden.

Zie paragraaf 4.1.1 voor de toetsing aan het Barim (activiteitenbesluit)

3.2.5 Luchtkwaliteit

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de 'Wet milieubeheer' goedgekeurd (Stb. 2007, 414). Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet is op 15 november 2007 (Stb. 2007, 434) in werking getreden en vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005'. De wet is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit

De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 3% grens niet wordt overschreden. 3 % is gedefinieerd als 3 % van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel PM₁₀ als NO₂. Het NSL is per 1 augustus 2009 in werking getreden. De voorlopig looptijd is in 2014 verlengd tot en met 31 december 2016. De reikwijdte en werking van het NSL veranderd daardoor niet, zie verder paragraaf 4.1.3.

3.2.6 Wet geluidhinder

De Wet geluidhinder dateert van 16 februari 1979. De Wgh bevat een uitgebreid stelsel van bepalingen ter voorkoming en bestrijding van geluidshinder door onder meer industrie, wegverkeer en spoorwegverkeer.

De normstelling op woningen is geregeld in de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet ruimtelijke ordening (Wro). De wetten richtten zich vooral op de bescherming van de burger in zijn woonomgeving en bevat bijvoorbeeld normen voor de maximale geluidsbelasting op de gevel van een huis, zie paragraaf 4.2.

3.2.7 Externe veiligheid.

3.2.7.1 Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) is in 2004 in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. In 2004 is ook de Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen (REVI) in werking getreden. Deze regeling strekt tot uitvoering van het BEVI.

Het BEVI heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Het Bevi is van toepassing op Wm-vergunningplichtige risicovolle inrichtingen en/of nabijgelegen beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten. Het bedrijf van de initiatiefnemer is een inrichting die niet onder de definitie van risicovolle inrichting (ex artikel 2 Bevi) valt.

Plaatsgebonden risico

Men kan de kans berekenen, dat zich op een bepaalde plaats over een periode van één jaar een dodelijk ongeluk voordoet, als direct gevolg van een incident op een bedrijf indien zich op die plaats iemand bevindt. Hierbij is het niet van belang of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. Concreet: de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een bedrijfs- of transportongeval. Dit risico, wordt het plaatsgebonden risico genoemd.

Groepsrisico:

Bij het berekenen van het risico is het – in plaats van uit te gaan van een denkbeeldig persoon – ook mogelijk om te kijken naar de werkelijk aanwezige bevolking en de verspreiding van die bevolking rondom een bedrijf. Bepaald wordt dan hoe groot de kans is op één, tien of meer slachtoffers tegelijk onder die bevolking. Deze kans op een ramp van een bepaalde omvang heet het groepsrisico. Welke kans acceptabel geacht wordt, is onder andere afhankelijk van de omvang van de ramp en de mate waarin hulpverleners op de bestrijding ervan zijn voorbereid.

Zie verder paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.2.7.2 Besluit externe veiligheid buisleidingen (BEVB)

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) met de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden aangehouden moeten worden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is hierbij in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi).

In het plangebied lopen enkele leidingen, zie paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.2.7.3 Besluit externe veiligheid transportroutes (BEVT)

De staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, heeft op 19 maart 2014, de regeling gepubliceerd over de vaststelling van de ligging van de risicoplafonds langs transportroutes en regels voor ruimtelijke ontwikkelingen langs transportroutes in verband met externe veiligheid (Regeling basisnet)

Om duidelijkheid te verschaffen in de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen is het Basisnet ontwikkeld. Het Basisnet geeft de verhouding aan tussen ruimtelijke ordening en de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen over wegen, vaarwegen en spoorwegen. Zo wordt beschreven welke ruimtelijke ontwikkelingen al dan niet zijn toegestaan in het gebied tot 200 meter vanaf de infrastructuur. Het Basisnet beperkt zich tot de rijksinfrastructuur.

Binnen het Btev krijgen provincies de mogelijkheid om voor provinciale wegen een provinciaal Basisnet vast te stellen. Voor Limburg zijn in 2009 en 2010 tellingen verricht en berekeningen uitgevoerd om inzicht te krijgen op de risico's van het vervoer van gevaarlijke stoffen via de provinciale wegen. Hieruit blijkt dat in Limburg, nu en in de toekomst (tot 2020) geen knelpunten te verwachten zijn. Slechts op één locatie was sprake van een plaatsgebonden risicocontour die buiten de weg valt (N280 bij Roermond). Daarbinnen mogen geen nieuwe kwetsbare objecten worden ontwikkeld. Doordat zich geen knelpunten voordoen wordt momenteel bezien of het vaststellen van een provinciaal Basisnet voor Limburg meerwaarde heeft.

Het plangebied ligt niet in de nabijheid van een transportroute die is opgenomen in het basisnet, zie paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.2.8 Nederlandse richtlijn bodembescherming

De Wet bodembescherming is op 3 juli 1986 in werking getreden en bevat het wettelijk kader voor het bodembeleid. Op 1 januari 2006 is de Wet Bodembescherming gewijzigd (artikel 46 Besluit financiële

bepalingen bodemsanering). De grote hoeveelheid verontreinigde locaties maakte dit noodzakelijk. Met de voortzetting van het toenmalige beleid zou het nog zeker honderd jaar duren voordat de Nederlandse bodem 'schoon' is. De nieuwe regels moeten er voor zorgen dat de bodemverontreinigingsproblematiek in circa vijftientig jaar wordt beheerst. Dit door bodemsaneringen beter aan te laten sluiten bij de maatschappelijke dynamiek. Het doel is zo te komen tot een effectiever bodembeleid.

De Wet bodembescherming (Wbb) bevat de voorwaarden die (kunnen) worden verbonden aan het verrichten van handelingen in of op de bodem. Primair komt bescherming en sanering in de wet aan bod. De wet heeft alleen betrekking op landbodems. De belangrijkste basis vormt het 'zorgplicht' artikel 13. Ieder die op of in de bodem handelingen verricht en die weet of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat door die handelingen de bodem kan worden verontreinigd of aangetast, is verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die verontreiniging of aantasting te voorkomen, dan wel indien die verontreiniging of aantasting zich voordoet, de verontreiniging of de aantasting en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken. Indien de verontreiniging of aantasting het gevolg is van een ongewoon voorval, worden de maatregelen onverwijld genomen.

Vrijwel alle gebruiksvormen kennen in meerdere of mindere mate interactie met de bodem. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Daarmee is het aspect bodemkwaliteit ook van invloed op de uitvoerbaarheid van het plan. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle nieuwe ontwikkelingen die met ruimtelijke plannen mogelijk worden gemaakt relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden. De mate waarin beoordeling van de bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging.

Volgens de modelverordening van de VNG is er een bodemonderzoek noodzakelijk indien er op de locatie mensen langer dan 2 uur in de gebouwen verblijven. In de onderhavige situatie is dit het geval.

3.2.9 Waterwet

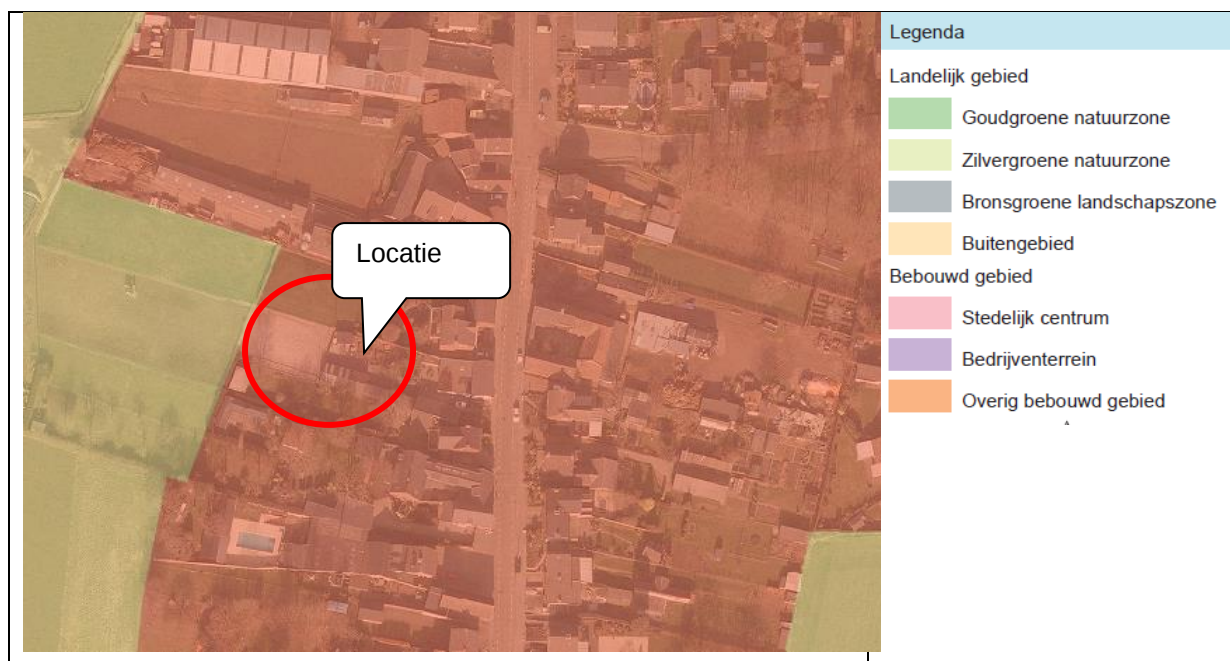
Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Een achttal wetten is samengevoegd tot één wet, de Waterwet. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan de vermindering van regels, vergunningenstelsels en administratieve lasten. De provincie Limburg heeft die beleid vertaalt in het provinciaal waterplan, zie paragraaf 4.4 voor de toetsing.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Provinciaal omgevingsplan Limburg

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (het POL) is op 12 december 2014 vastgesteld door Provinciale Staten van de provincie Limburg en is een plan op hoofdlijnen. Het biedt een samenhangend overzicht van de provinciale visie op de ontwikkeling van de kwaliteitsregio Limburg, en de ambities, rol en werkwijze op een groot aantal beleidsterreinen. Het is zowel Structuurvisie, Streekplan, Waterhuishoudingplan, Milieubeleidsplan, als Verkeer en vervoerplan, en bevat de hoofdlijnen van de fysieke onderdelen van het economische, en sociaal-culturele beleid.

Het POL wordt doorlopend geactualiseerd en aangevuld. In het vervolg van deze paragraaf wordt steeds uitgegaan van de meest actuele vastgestelde POL aanvulling. De diverse POL aanvullingen worden periodiek verwerkt in de perspectieven kaart.



afbeelding 4, POL kaart1, zonering Limburg

Toetsing.

Het projectgebied is op grond van het Provinciaal Omgevingsplan Limburg aangeduid als bebouwd gebied 'overig bebouwd gebied'. Het initiatief past goed binnen deze aanduidingen.

Bebouwd gebied

Het (bestaand) bebouwd gebied betreft de huidige situatie en ruimtelijke dimensie van de steden en plattelandskernen en bedrijventerreinen in Limburg. Dit gebied is volgens een standaard-methode op basis van o.a. bestemmingsplannen en luchtfoto's ingetekend door ETIL.

Woonterreinen, bedrijventerreinen en winkelgebieden vormen de basis, aangevuld met de aangrenzende openbare voorzieningen, sociaal-culturele voorzieningen, bouwterreinen, begraafplaatsen, sportterreinen en dag recreatieve terreinen, stortplaatsen en binnen dat gebied gelegen infrastructuur. (bebouwd gebied is de Limburgse invulling van het begrip bestaand stedelijk gebied uit het Bro) Lintbebouwingen en kleinere clusters van bebouwing zijn niet apart op de POL-kaart onderscheiden als bebouwd gebied en maken onderdeel uit van het landelijk gebied.

Het (bestaand) bebouwd gebied wordt onderverdeeld naar 3 zones: stedelijk centrum, bedrijventerrein en overig bebouwd gebied.

Als bestemmingsplannen op grond van het oude POL-beleid zijn aangepast en ruimte bieden voor ontwikkelingen buiten het bestaand bebouwd gebied, kunnen deze plaatsvinden. Maar ook het nieuwe POL biedt hier ruimte voor ontwikkelingen, voor zover die passen binnen de regionale afspraken over woningbouw.

Overig bebouwd gebied

Deze zone omvat het resterende gedeelte van het bestaand bebouwd gebied (dus buiten de bedrijventerreinen en de stedelijke centra). Een deel ligt in stedelijke invloedssfeer, deels gaat het om grotere en kleinere dorpen, buiten de steden of stedelijke invloedssfeer.

In de regionale visies en afspraken voor de verschillende thema's kan een verdere onderverdeling van het overig bebouwd gebied aan de orde zijn, met het oog op een goede op regio en thema toegespitste positionering van kernen. De weergave op kaart is indicatief bedoeld.

3.3.2 Beleidskader Bodem 2010

Op 28 september 2010 hebben GS het Beleidskader bodem 2010 vastgesteld. Dit beleidskader omvat het provinciale beleid voor de aanpak van bodemverontreiniging in Limburg, en vervangt het Beleidskader bodem 2005.

3.3.3 Limburgs bevelsbeleid Wet bodembescherming 2010

Op 31 augustus 2010 hebben GS het Limburgs bevelsbeleid Wbb 2010 vastgesteld. Dit bevelsbeleid heeft betrekking op het inzetten van onderzoeks- en saneringsbevelen, het bevel tot het treffen van tijdelijke beveiligingsmaatregelen (bevel TBM) en het bevel tot het nemen van beheersmaatregelen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen een bevel jegens de veroorzaker, de eigenaar, de erfpachter of de zakelijk of persoonlijk gerechtigde die het terrein bedrijfsmatig gebruikt of heeft gebruikt (hierna: gebruiker) en drie bijzondere categorieën: grondwaterverontreiniging op niet-bronpercelen, bewoners en erfgenamen. Het bevelsbeleid is afgestemd met de notitie 'Beleidsregel kostenverhaal, artikel 75 Wbb april 2007' van VROM.

3.3.4 Cultuur Historische Waardenkaart Limburg

De inventarisatie gegevens van de Cultuur Historische Waardenkaart hebben een informatieve en signaleringsfunctie, en maken de informatie zichtbaar die momenteel voorhanden is over de Limburgse cultuurhistorie. Ze vormen zo de startdocumenten om te komen tot een integrale cultuurhistorische waardenkaart voor de provincie Limburg. Zij kunnen er toe bijdragen om de cultuurhistorische dimensie te betrekken bij ruimtelijke, toeristische en culturele ontwikkelingen en voornemens.

De Cultuur Historische Waardenkaart bestaat uit de volgende onderwerpen:

- Archeologie
- Bouwkunde
- Historische geografie

Bouwkunde

De bouwkundige gegevens zijn onderverdeeld in:

Kapellen, Kruisen, Beelden, Beschermde dorpsgezichten, Monumenten, Rijksmonumenten, Monumenten inventarisatie project. De gegevens over het bouwkundige erfgoed zijn in de Cultuur Historische Waardenkaart aangegeven voor zover bekend, het betreft hier de beschermende indicators als: jaargang, typologie, architectuurstijl, karakteristiek, authenticiteit, plaatselijke kenmerken.

Historische geografie

Het betreft hier de volgende gegevens:

Cultuurhistorische elementen, Cultuurhistorisch landschap, Grenzen brede stroken, Gemeenten 1860, Groeves, Nederzettingen. Het gaat hier om de nog aanwezige historische elementen in het landschap zoals oude wegen, oude verkavelingspatronen en oude akkergrenzen, bouwwerken zoals vestingwerken, groeves, watermolens, kastelen of resten van kastelen, aangaande de regio Zuid-limburg is actualisatie op onderdelen noodzakelijk de gegevens hiervan zijn gebaseerd op een onderzoek uit 1988. Het onderzoek betreffende de regio Noord en Midden Limburg is van recentere datum (dr. J. Renes, Landschappen van Maas en Peel uit 1999). De historische landschappen geven een overzicht van de omvang van de steden en dorpen in de periode 1806-1840, en geeft tevens aan welke gebieden toen ontgonnen en in gebruik genomen waren. Ook is aangegeven welke gebieden in de periode 1840-1890 ontgonnen zijn en welke gebieden na 1890 ontgonnen zijn: oude en jonge cultuurlandschappen.

Archeologische waarden

Uitgangspunt is het archeologisch erfgoed in situ (op de oorspronkelijke vindplaats) te beschermen. Op Europees niveau is daarvoor door het Rijk het Verdrag van Malta ondertekend en zijn verplichtingen aangegaan. Voor archeologisch waardevolle terreinen, zoals aangegeven op de Archeologische monumentenkaart Limburg en voor gebieden met een (middel)hoge verwachtingswaarde voor archeologisch erfgoed, moeten bij voorgenomen ruimtelijke activiteiten de archeologische waarden door middel van vooronderzoek in kaart worden gebracht.

De gegevens over de archeologie zijn onderverdeeld in:

- Archeologische monumenten
Deze bevatten de rijksmonumenten en de te beschermen archeologische monumenten en terreinen, die van hoge archeologische waarde of betekenis zijn.

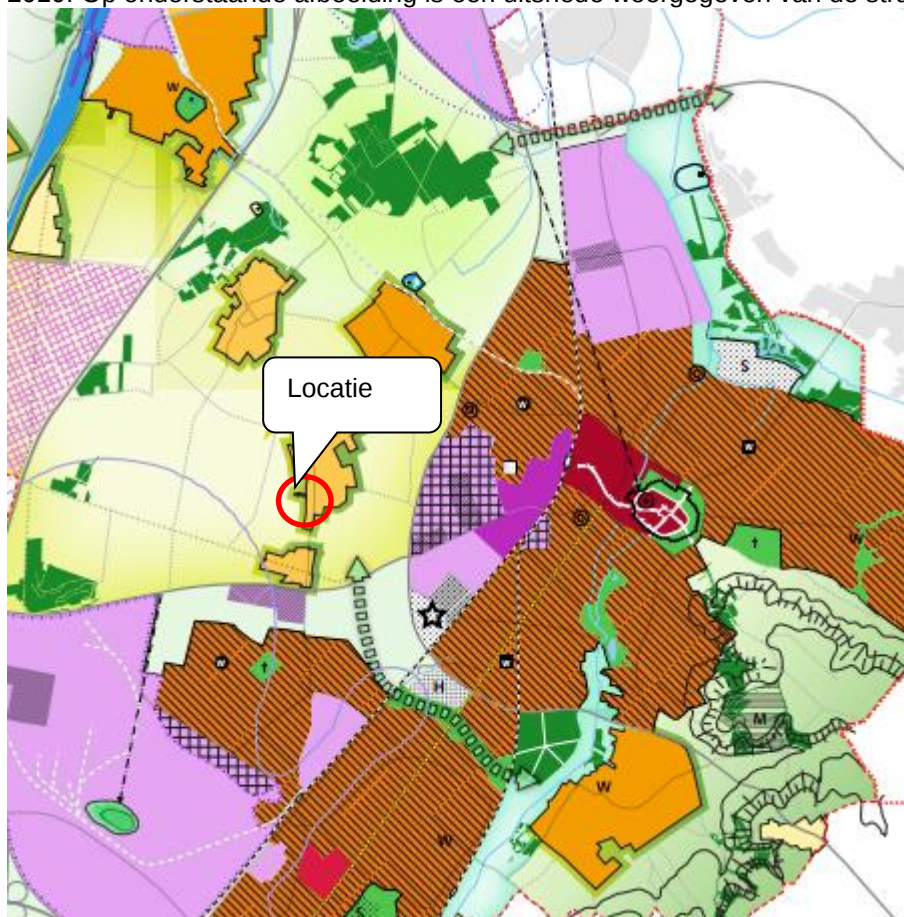
- Grens Via Belgica
Deze grens geeft globaal de breedte aan waar het tracé van deze Romeinse weg is aangelegd.
- Historische dorpskernen
Dit bevat de beschermende dorpsgezichten en historische buitenplaatsen.
- IKAW (indicatieve archeologische waarden).
Deze zogenaamde archeologische verwachtingskaart geeft een gebiedsindeling in drie categorieën, op basis van de verwachting van archeologische vondsten (gebieden met een lage, midden, danwel een hoge archeologische verwachting).

Zie paragraaf 4.6 voor de resultaten van het uitgevoerde onderzoek.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Gemeentelijke structuurvisie

De structuurvisie van de gemeente Sittard/Geleen is vastgesteld door de gemeenteraad op 10 juni 2010. Op onderstaande afbeelding is een uitsnede weergegeven van de structuurvisiekaart.



afbeelding 5, uitsnede structuurvisiekaart

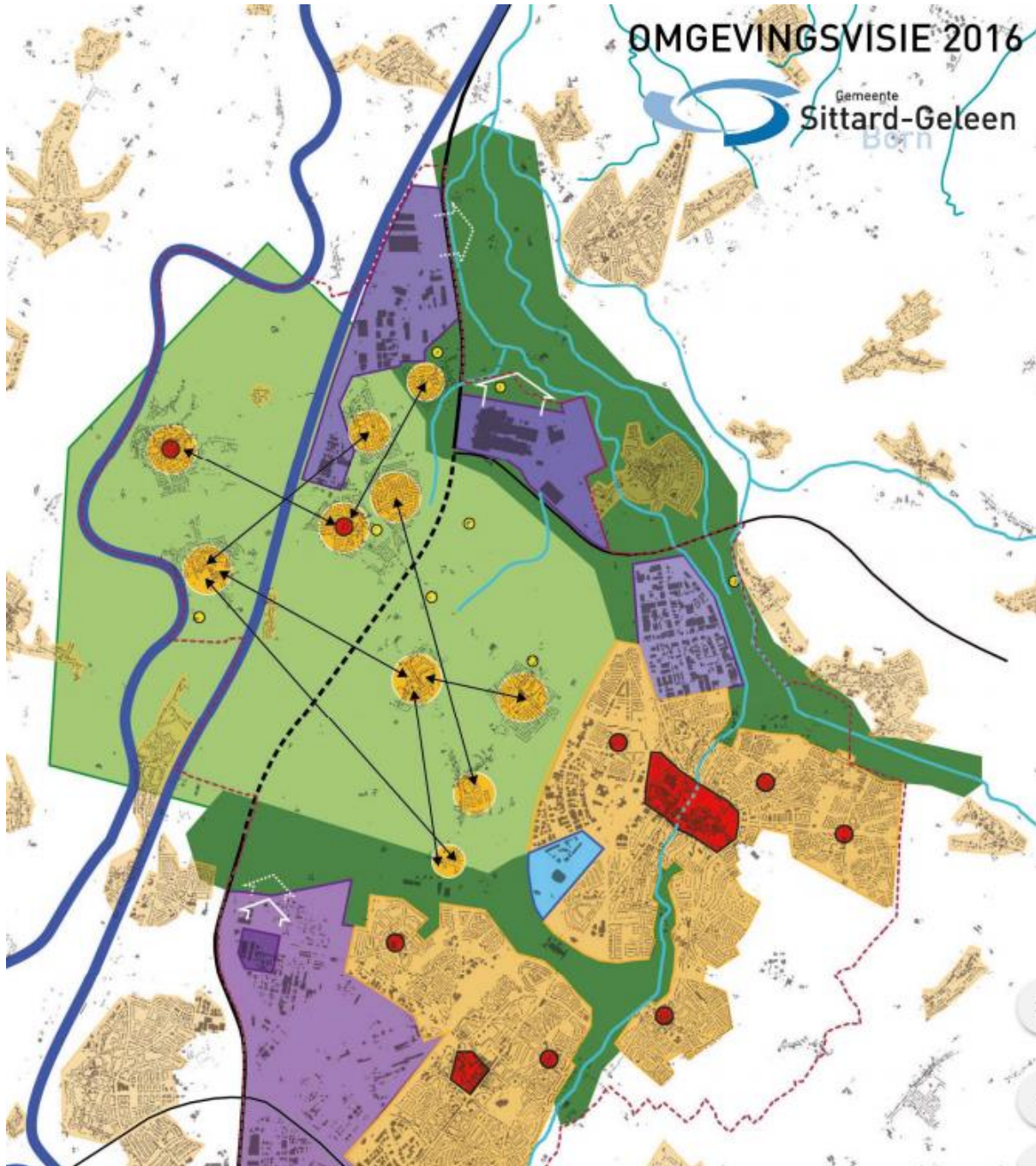
Kern van de structuurvisie is de structuurvisiekaart. Op deze kaart is in één oogopslag te zien wat de visie van Sittard-Geleen is op de ruimtelijke ontwikkeling. Het betreft voor de voorliggende locatie het dorp Einighausen met als aanduiding Wonen. Het dorp Einighausen heeft hierbinnen de verdere aanduiding 'dorps wonen'.

De aaneengesloten stedelijke woongebieden liggen voornamelijk aan de oostzijde van de spoorlijn Sittard-Maastricht. De zone tussen spoor en Middenteras is het best te omschrijven als een gemengde stedelijke zone, waarin zowel woongebieden, werkgebieden en bijzondere stedelijke functies aanwezig zijn. De dorpen zoals Obbicht, Grevenbicht, Einighausen en Guttecoven liggen als wooneilanden in het coulisselandschap.

Met alle afwisseling biedt de gemeente Sittard-Geleen een ideale combinatie van wonen, werken en leven. Het voorgestelde initiatief past hier prima binnen.

3.4.2 Omgevingsvisie 2016

De Omgevingsvisie Sittard-Geleen 2016 is de opvolger van de Structuurvisie uit 2010. Het is één van de instrumenten om de gemeentelijke doelen en prioriteiten van te realiseren. In de visie is aangegeven welke (integrale) koers de gemeente nastreeft en wat dit betekent voor onze visie op de ruimtelijke ontwikkeling van Sittard-Geleen.



Voor de voorliggende locatie wordt gestreefd naar “versterken samenhang dorpen”. In wijken, buurten en dorpskernen zijn de veranderingen in het sociale domein gericht op Sittard-Geleen als een veerkrachtige samenleving. Inwoners moeten meer dan ooit aan het stuur staan van hun eigen leven. Zij vinden zelf manieren om problemen aan te pakken. Ondersteund door omgeving en met voorzieningen die hen toerusten om het zo lang mogelijk zelf te blijven doen. De positionering,

bereikbaarheid en draagvlak zijn belangrijke ruimtelijke aspecten die van invloed zijn op het functioneren. Voor de dorpen in het 'groene hart' zet de gemeente in op het behouden en versterken van de onderlinge samenhang. Alleen zodoende blijft het draagvlak voor voorzieningen behouden. Het voorgestelde initiatief past hier prima binnen.

3.4.3 Groenstructuurvisie

De groenstructuurvisie is een verdiepingsslag op basis van de structuurvisie, werkt het beleidsterrein groen, natuur en landschap verder uit en vervangt eerder vastgestelde beleidsdocumenten. Met de structuurvisie en de daarvan afgeleide groenstructuurvisie legt de gemeente haar visie op het gebied van groen, natuur en landschap vast. Daarbij gaat het concreet om het vaststellen van de doelstellingen, de uitgangspunten en de nadere uitwerking van de groenstructuur waarbij er sprake is van een streefbeeld. Voor de ruimtelijke ontwikkelingen binnen de gemeente is het een bindend instrument. Voor burgers is de groenstructuurvisie niet rechtstreeks bindend (zoals een bestemmingsplan). Wel vormt de groenstructuurvisie het kader voor op te stellen bestemmingsplannen, projectbesluiten en voorbereidingsbesluiten.

Op de kaarten bij de Groenstructuurvisie is het onderzoeksgebied aangegeven als: Dorpsranden.

Het oorspronkelijke landschap waarin de gemeente is gelegen is zeer gevarieerd. Vanuit dat oorspronkelijke landschap heeft zich een aantrekkelijk cultuurlandschap ontwikkeld. Een aantrekkelijk landschap wat betreft beleving maakt van Sittard-Geleen een interessante gemeente om te wonen, te werken en te recreëren. Het beleid is erop gericht de landschappelijke waarden en functies te behouden en te versterken, zodat een aantrekkelijk cultuurlandschap gerealiseerd wordt die fungeert als 'tuin' voor de omringende steden en dorpen. Door de vele functionaliteiten die naast elkaar een plek moeten krijgen staat het oorspronkelijke landschap en de geomorfologische karakteristiek onder druk. Het vergroten van de herkenbaarheid van het onderliggende landschap en de geomorfologie is daarom noodzakelijk om dat gevarieerde karakter en dus die aantrekkelijkheid te behouden.

Bijzonder aandachtspunt vormen de stads- en dorpsranden. Op die plekken gaat het niet alleen om de landschappelijke inpassing, maar deze plekken vormen tevens de recreatieve en ecologische schakel tussen stad en land.

Het voorliggende initiatief is momenteel al voor een deel tijdelijk verhard. Bovendien is sprake van een intensief in gebruik zijnde bestaand bedrijfsp perceel. Het besluitgebied is door de mens al jarenlang gereguleerd. De impact van de voorgenomen ontwikkeling is per saldo te verwaarlozen.

4 Randvoorwaarden / Onderzoeken

4.1 Milieu

4.1.1 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Het Activiteitenbesluit)

De wijziging van het Activiteitenbesluit in het kader van agrarische activiteiten is op 1 oktober 2012 in Staatsblad 2012 nr. 441 gepubliceerd. Dit besluit is op 1 januari 2013 in werking getreden.

Met dit besluit zijn diverse agrarische besluiten onder het Besluit algemene regels voor inrichtingen (het Barim) gebracht. Het betreft het Besluit landbouw, het Besluit glastuinbouw, het Besluit mestbassins en het Besluit lozingen open teelt en veehouderij. Daarnaast komen intensieve veehouderijen tot de IPPC-grens (40.000 stuks pluimvee, 2000 vleesvarkens of 750 zeugen) onder het Activiteitenbesluit te vallen.

Het Barim (Activiteitenbesluit) maakt onderscheid tussen 3 categorieën van bedrijven: type A, B en C. Het hangt af van de milieubelasting, onder welke categorie een bedrijf valt. Type A bedrijven moeten zich houden aan de regels van het Barim (Activiteitenbesluit) maar zijn niet meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Type B bedrijven zijn wel meldingsplichtig ten aanzien van hun activiteiten. Voor type C bedrijven geldt dat zij (voor het onderdeel milieu) nog steeds een omgevingsvergunning moeten aanvragen.

De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht (Bor) bepalen of er sprake is van vergunningplicht.

De vergunningplicht betreft:

- Omgevingsvergunning milieu (Wabo, artikel 2.1 onder e) en/of
- Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (Wabo, artikel 2.1 onder i).
De Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) is een toestemming van het bevoegd gezag voordat een bedrijf kan starten met deze activiteiten. Deze vergunning bevat verder geen voorschriften. Sinds 1 januari 2011 heeft een bedrijf deze vergunning nodig voor specifiek aangewezen activiteiten.

De inrichting valt onder de werking van het Activiteitenbesluit milieubeheer en de Activiteitenregeling milieubeheer. Dit betekent dat de inrichting moet voldoen aan de daarin opgenomen regels. Er is separaat aan deze ruimtelijke onderbouwing een melding activiteitenbesluit ingediend.

4.1.2 Bodem en grondwater

De Wet bodembescherming is op 3 juli 1986 in werking getreden en bevat het wettelijk kader voor het bodembeleid. Op 1 januari 2006 is de Wet Bodembescherming gewijzigd (artikel 46 Besluit financiële bepalingen bodemsanering). De grote hoeveelheid verontreinigde locaties maakte dit noodzakelijk. Met de voortzetting van het toenmalige beleid zou het nog zeker honderd jaar duren voordat de Nederlandse bodem 'schoon' is. De nieuwe regels moeten er voor zorgen dat de bodemverontreinigingsproblematiek in circa vijftientig jaar wordt beheerst. Dit door bodemsaneringen beter aan te laten sluiten bij de maatschappelijke dynamiek. Het doel is zo te komen tot een effectiever bodembeleid.

Volgens de modelverordening van de VNG is er een bodemonderzoek noodzakelijk indien er op de locatie mensen langer dan 2 uur in de gebouwen verblijven. In onderhavige situatie is dit het geval. Bij bestemmingswijzigingen en/of planologische ontheffingen ten behoeve van de uitbreiding van een bouwvlak staat in de Handreiking Ruimtelijke Ontwikkeling van de provincie Limburg de te volgen handelswijze weergegeven met betrekking tot bodemonderzoek. Bij wijzigen van het gebruik Agrarisch gebied of Agrarisch gebied met landschappelijke waarde of andere specifieke waarden, een bodemonderzoek te worden uitgevoerd conform NEN 5725, NEN 5707 en NEN 5740.

Conclusie

Er zal ruimtelijk geen verandering plaatsvinden (enkel een functieverandering van een bestaande situatie). Het bestaande woon- en leefklimaat op de locatie Heistraat 52 zal niet veranderen, een bodemonderzoek niet noodzakelijk. Gezien het bovenstaande kan worden geconcludeerd worden dat het aspect bodem geen belemmering vormt voor de vaststelling van het voorliggende bestemmingsplan, er bestaat geen reden voor onderzoek.

4.1.3 Luchtkwaliteit

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de 'Wet milieubeheer' goedgekeurd (Stb. 2007, 414). Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet is op 15 november 2007 (Stb. 2007, 434) in werking getreden en vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005'. De wet is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit

De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 3% grens niet wordt overschreden. 3 % is gedefinieerd als 3 % van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Dit komt overeen met 1,2 microgram/ m^3 voor zowel PM_{10} als NO_2 . Het NSL is per 1 augustus 2009 in werking getreden. De voorlopig looptijd is in 2014 verlengd tot en met 31 december 2016. De reikwijdte en werking van het NSL veranderd daardoor niet. Sinds 1 januari 2015 is het verplicht plannen en projecten ook te toetsen aan de normen voor fijn stof $PM_{2,5}$.

Bij de beoordeling van de invloed van een initiatief op de luchtkwaliteit dient de gevraagde ontwikkeling getoetst te worden aan de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Dit staat in artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Een vergunning kan in principe verleend worden indien er geen overschrijding van de grenswaarden plaatsvindt. Is er toch sprake van een overschrijding, dan kan de vergunning alleen verleend worden indien de luchtkwaliteit door het project niet of niet in betekende mate verslechtert.

Wanneer een uitbreiding 'niet in betekende mate' bijdraagt aan de concentratie fijn stof kan een vergunning verleend worden. Voor fijn stof houdt dit in een toename van 1,2 microgram (3% van de grenswaarde) op het beoordelingspunt. Met behulp van ISL3a kan berekend worden of de bijdrage NIBM is. In de Handreiking fijn stof en veehouderijen zijn daarnaast vuistregels te vinden. Als uit de vuistregels blijkt dat een bijdrage NIBM is, hoeft niet meer gerekend te worden met ISL3a.

De luchtkwaliteit wordt alleen beoordeeld op plaatsen waar significante blootstelling aan mensen plaatsvindt. Een plaats met significante blootstelling kan bijvoorbeeld een woning, school of sportterrein zijn.

In de tabel kan bij de betreffende afstand de hoeveelheid emissie worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden om niet in betekende mate bij te dragen. De getallen in de tabel zijn worst - case genomen inclusief een veiligheidsmarge.

Sinds 1 januari 2015 is het verplicht plannen en projecten ook te toetsen aan de normen voor fijn stof $PM_{2,5}$. De emissiefactoren van $PM_{2,5}$ voor varkenshouderijen en stalsystemen zijn nog niet bekend. Omdat $PM_{2,5}$ onderdeel uitmaakt van PM_{10} kan op basis van de PM_{10} concentraties een inschatting worden gegeven van de $PM_{2,5}$ concentraties. Gezien de bijdrage van het initiatief aan PM_{10} en de conclusie dat grenswaarden voor PM_{10} nu en in de toekomstige situatie niet zullen worden overschreden verwacht initiatiefnemer dat $PM_{2,5}$ grenswaarden niet zullen worden overschreden.

Deze AMvB legt vast, wanneer een project niet in betekenende mate (NIBM) bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. De achtergrond van het beginsel 'Niet in betekende mate' is dat de gevolgen van een ontwikkeling voor de luchtkwaliteit in een aantal gevallen (beschreven in de ministeriële Regeling NIBM) worden tenietgedaan door de ontwikkeling van bijvoorbeeld schonere motoren in het gehele land.

Voor woningen gelden de volgende getalsmatige grenzen:

	minimaal 1 ontsluitingsweg	minimaal 2 ontsluitingswegen
	3%-grens	3%-grens
Woningen (maximaal)	1.500	3.000

De NIBM-grens voor woningbouwlocaties houdt in dat met de bouw tot maximaal 1.500 woningen beneden het criterium van 3% gebleven wordt. Bij dit initiatief wordt planologisch gezien één woning gerealiseerd. Als gevolg van de legalisering wordt derhalve ruim onder het 3% criterium gebleven.

Een woningbestemming wordt in een maatschappelijke bestemming omgezet waarbij het bestaande woon- en leefklimaat zal niet veranderen. Het planvoornemen draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de concentratie fijn stof.

Gezien het bovenstaande kan worden geconcludeerd worden dat het aspect luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor de vaststelling van het voorliggende bestemmingsplan.

4.2 Geluid en Trillingen

Bij nieuwbouwplannen worden de regels van de Wet geluidhinder (Wgh) toegepast. Deze wet heeft betrekking op geluid dat veroorzaakt wordt door wegen, spoorwegen, gezoneerde industrieterreinen en luchthavens. De Wgh bevat geluidsnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidsniveaus als gevolg van voorgenoemde geluidsbronnen. Indien het plan een geluidsgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron, of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt, dient volgens de Wgh een akoestisch onderzoek plaats te vinden.

Het planvoornemen voorziet niet in het mogelijk maken van een nieuwe geluidsbron. De zorgboerderij is ook geen geluidgevoelig object, waarbij de verblijfsruimte in het gebouw reeds vergund is.

De verkeersintensiteit is beperkt waardoor ook de geluidsbelasting beperkt zal zijn. Een goed leefklimaat kan ter plaatse gegarandeerd worden. Het is dan ook niet noodzakelijk om een akoestisch onderzoek uit te voeren.

Conclusie

Vanuit het aspect geluid zijn er geen belemmeringen voor het planvoornemen.

4.3 Milieuzonering / Bedrijvigheid

De handreiking Bedrijven en milieuzonering is een hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke inrichting. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven een juiste plek in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven komen te staan. De handreiking Bedrijven en milieuzonering is ingrijpend herzien in 2007 en in 2009 licht gewijzigd.

De handreiking Bedrijven en milieuzonering wordt daarnaast gebruikt voor:

- locatiekeuze studies voor bedrijven, bedrijventerreinen en woningen nabij bedrijven
- de ruimtelijke inpassing van woningen nabij bedrijven en bedrijventerreinen
- de toetsing van concrete (bedrijfs)activiteiten in het kader van vrijstellingen van het bestemmingsplan.

In de handreiking zijn al deze toepassingen in concrete praktijkgerichte stappenplannen uitgewerkt.

De beoogde activiteit is in de handreiking niet expliciet vermeld. Als aangesloten wordt bij paardenfokkerijen en maneges, dan gelden richtafstanden van;

• Geur	50 m.
• Stof	30 m.
• Geluid	30 m.
• Gevaar	0 m.

De grootste afstand is 50 meter. De activiteiten paardenfokkerijen en maneges zijn ingedeeld in categorie 3.1.

De richtafstanden van een kinderboerderij zijn kleiner dan voor paardenfokkerijen en maneges. Bij een kinderboerderij gelden richtafstanden van;

• Geur	30 m.
• Stof	10 m.
• Geluid	30 m.
• Gevaar	0 m.

De grootste afstand is 30 meter. De activiteit kinderboerderij is ingedeeld in categorie 2.

De VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' bevat geen aan te houden afstanden met betrekking tot paardenbakken. Wel zijn afstanden benoemd ten aanzien van paardenfokkerijen en maneges. Voor beiden geldt een grootste richtafstand van 50 meter voor het aspect 'geur' ten opzichte van een 'rustige woonwijk'. Deze afstand kan met het oog op de aard van het gebied (dorp met functiemenging te midden van agrarisch gebied) met één stap verlaagd worden.

De grootste aan te houden afstand betreft dan 30 meter voor het aspect 'geur'. De afstand van de paardenbak ten opzichte van de dichtst bijstaande woning bedraagt 31,6 meter.

De omvang van het gemiddeld aanwezig aantal paarden is in belangrijke mate minder dan het gemiddelde bij een bedrijfsmatige paardenfokkerij/manege. Het betreft voor de voorliggende situatie 3 paarden, 1 geit, 2 hang buik zwijntjes, 1 gans, 1 haan, 5 kippen, en 2 konijnen. Zowel het gebruik, de omvang als ook de inrichting van het perceel voorziet in belangrijke mate in een minder intensieve milieubelasting dan een gemiddelde bedrijfsmatige paardenfokkerij/manege.

Op basis hiervan kan gesteld worden dat de afstand van 31,6 meter tussen de paardenbak en de bestaande (meest nabij gelegen) woning acceptabel is. Daar komt bij dat het gebruik qua hoeveelheid dieren niet bedrijfsmatig is en ook niet kan worden omdat daartoe de juiste bestemming ontbreekt. Voor het bedrijfsmatig houden van paarden in de vorm van een paardenfokkerij/manege is namelijk een agrarische bestemming inclusief agrarisch bouwblok nodig die ter plaatse, gelet op de reeds aanwezige woonfuncties in de nabijheid, niet kan worden toegestaan. Het hobbymatig houden van paarden conform het gebruik ter plaatse, verhoudt zich wel met een woonfunctie op kortere afstand. Het belang van de eigenaar is hiermee gewaarborgd.

Gezien het extensieve gebruik en de afstand van 31,6 meter tot de dichtstbijzijnde woning van derden kan er van uitgegaan worden dat de omliggende woningen geen onevenredige hinder zullen ondervinden van de paardenbak. Deze afstand is afdoende om te kunnen spreken van een acceptabele situatie voor het hobbymatig houden en in het kader van de zorgfunctie verzorgen en rijden van paarden.

De andere dieren (1 geit, 2 hang buik zwijntjes, 1 gans, 1 haan, 5 kippen, en 2 konijnen) welke gehouden worden zijn hobbymatig. De hinder vanuit de bestaande paardenstal zal beperkt worden door het regelmatig uitmesten van de paardenstal en het gebruik van schone stro. Dit is een activiteit welke bij de zorgboerderij hoort en door de zorgbehoevenden wordt uitgevoerd. Hinder vanuit de stal is ook beperkt doordat de ingang van de stal in de richting van het eigen erf is gesitueerd.

Conclusie

Gezien het voorgaande vormt het aspect milieuzonering / bedrijvigheid geen belemmering voor de vaststelling van dit bestemmingsplan.

4.4 Externe Veiligheid

Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) is in 2004 in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. In 2004 is ook de Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen (REVI) in werking getreden. Deze regeling strekt tot uitvoering van het BEVI.

Het BEVI heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een beschermingsniveau te garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen.

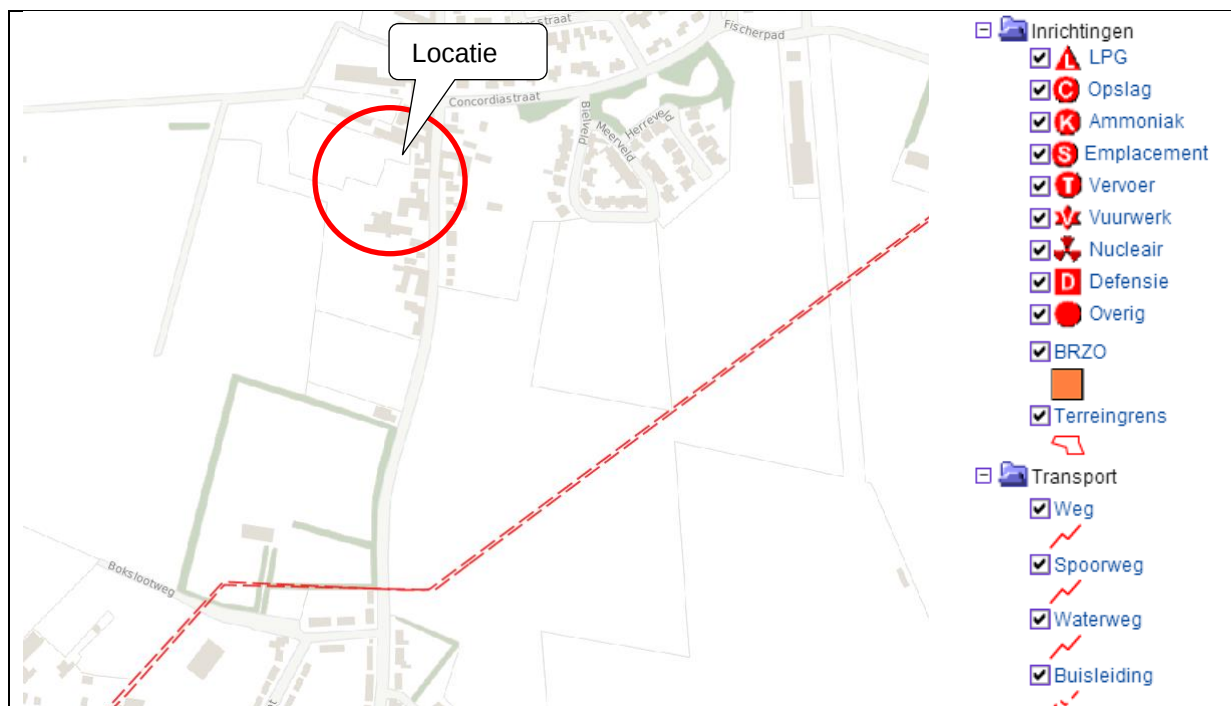
Het Bevi is van toepassing op Wm-vergunningplichtige risicovolle inrichtingen en/of nabijgelegen beperkt kwetsbare en kwetsbare objecten. Het bedrijf van de initiatiefnemer is een inrichting die niet onder de definitie van risicovolle inrichting (ex artikel 2 Bevi) valt.

Plaatsgebonden risico

Men kan de kans berekenen, dat zich op een bepaalde plaats over een periode van één jaar een dodelijk ongeluk voordoet, als direct gevolg van een incident op een bedrijf indien zich op die plaats iemand bevindt. Hierbij is het niet van belang of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. Concreet: de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een bedrijfs- of transportongeval. Dit risico, wordt het plaatsgebonden risico genoemd.

Groepsrisico

Bij het berekenen van het risico is het – in plaats van uit te gaan van een denkbeeldig persoon – ook mogelijk om te kijken naar de werkelijk aanwezige bevolking en de verspreiding van die bevolking rondom een bedrijf. Bepaald wordt dan hoe groot de kans is op één, tien of meer slachtoffers tegelijk onder die bevolking. Deze kans op een ramp van een bepaalde omvang heet het groepsrisico. Welke kans acceptabel geacht wordt, is onder andere afhankelijk van de omvang van de ramp en de mate waarin hulpverleners op de bestrijding ervan zijn voorbereid.



afbeelding 6, Bron; Risicokaart.nl

Gevaarlijke stoffen

Het aspect externe veiligheid dient te worden beoordeeld vanuit het risico dat de activiteit voor de omgeving kan opleveren en vanuit risico's die de omgeving voor de activiteit kan veroorzaken.

Bronnen van deze risico's kunnen zijn het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen, het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg en inrichtingen zoals bijvoorbeeld een LPG- Tankstation en bedrijventerrein Chemelot. Voor het groepsrisico is de transportstroom van toxische stoffen bepalend voor het invloedsgebied van zowel wegen als spoor. Het initiatief ligt buiten het invloedsgebied van de N276.

Ingevolge de risicokaart van Limburg bevinden zich in de nabijheid van de projectlocatie geen risicobronnen. Op ruime afstand van het initiatief vindt transport van gevaarlijke stoffen plaats via een buisleiding. Het betreft een etheenleiding en een brandstoftransportleiding. Er is hiervoor een risicoafstand vereist, ter waarborging van een veilig en bedrijfszeker gastransport.

Kabels en leidingen

De Regeling externe veiligheid buisleidingen strekt ertoe om buisleidingen voor het transport van aardgas en aardolieproducten onder de werking te brengen van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (hierna: Bevb).

De gevolgen van het onder de werking brengen van het Bevb zijn voor buisleidingen voor aardgas en aardolieproducten voldoende onderzocht. De noodzakelijke uitzonderingen voor deze buisleidingen op de algemene regels van het Bevb worden ook in deze regeling vastgelegd. Een uniforme rekenmethodiek wordt voorgeschreven voor het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

De verplichting tot het verantwoorden van het groepsrisico bij het vaststellen van bestemmingsplannen is vereenvoudigd voor situaties waarbij sprake is van een zeer beperkt groepsrisico of een zeer beperkte toename van het groepsrisico.

Conclusie

Binnen de risicoafstand doen zich geen ontwikkelingen voor die een belemmering vormen voor de vaststelling van dit bestemmingsplan. Gezien het voorgaande vormen externe veiligheidsrisico's geen belemmering voor de vaststelling van dit bestemmingsplan.

4.5 Waterparagraaf

Sinds 1 november 2003 zijn overheden wettelijk verplicht om de watertoetsprocedure toe te passen bij het opstellen van ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets is een instrument waarmee waterhuishoudkundige belangen expliciet en op evenwichtige wijze worden meegewogen in de belangenafweging. Het is niet een toets achteraf, maar een proces dat de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder zo vroeg mogelijk met elkaar in gesprek brengt. Alle ruimtelijke plannen die van invloed kunnen zijn op de waterhuishouding worden voor advies voorgelegd aan de waterbeheerders. De inzet daarbij is om in elk afzonderlijk plan met maatwerk het reeds bestaande waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid goed toe te passen en uit te voeren. De waterhuishoudkundige aspecten die in de watertoetsprocedure worden betrokken, zijn de veiligheid, wateroverlast, watervoorziening, verdroging en riolering. Er wordt aandacht besteed aan zowel grondwater als oppervlaktewater en aan zowel waterkwaliteit als waterkwantiteit. Het watertoetsproces loopt van de locatiekeuze tot en met de inrichting en is van toepassing zowel in de stad als in landelijk gebied.

De watertoetsprocedure is verplicht voor alle bestemmingsplannen en projectafwijkingsbesluiten, inclusief uitwerkings- en wijzigingsplannen (zie het Besluit ruimtelijke ordening artikel 3.1.1). Voor plannen waarbij door de aard of omvang van het plan geen gevolgen voor de waterhuishouding te verwachten zijn, hoeft geen (pre)wateradvies te worden aangevraagd bij het watertoetsloket en bepaalt de gemeente zelf aan welke waterhuishoudkundige randvoorwaarden het plan moet voldoen.

Deze ruimtelijke onderbouwing heeft betrekking op bestaande gronden en bestaande gebouwen. Er vindt een functiewijziging plaats die geen toename van het verhard oppervlak tot gevolg heeft. Het initiatief is daardoor uit waterhuishoudkundig oogpunt niet relevant.

Conclusie: Gezien bovenstaande is het aspect water voldoende gewaarborgd en vormt het geen belemmering voor de gewenste ontwikkeling.

4.6 Cultuurhistorie en Archeologie

Relevant toetsingskader

De Nederlandse wetgeving ten aanzien van archeologische waarden is momenteel aan veranderingen onderhevig. De Monumentenwet 1988 is vanaf 1 juli 2016 deels overgegaan in de Erfgoedwet. De onderdelen over omgevingsrecht uit de Monumentenwet gaan (naar verwachting) in 2019 over naar de Omgevingswet. Voor deze onderdelen is een overgangsregeling in de Erfgoedwet opgenomen voor de periode 2016-2019.

De Erfgoedwet en de Omgevingswet regelen de omgang met het archeologisch erfgoed. Uitgangspunt van de wetgeving is om het archeologisch erfgoed zoveel mogelijk ter plekke te bewaren en beheermaatregelen te nemen om dit te bewerkstelligen. Op grond van deze wetten worden gemeenten verantwoordelijk geacht voor de bescherming van archeologische waarden.

Artikel 9.1 (overgangsrecht omgevingswet) van de Erfgoedwet zegt:

De gemeenteraad houdt bij de vaststelling van een bestemmingsplan of een beheersverordening als bedoeld in artikel 3.1, onderscheidenlijk artikel 3.38, van de Wet ruimtelijke ordening en bij de bestemming van de in het plan begrepen grond, rekening met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten (lees: archeologische resten)

Artikel 41 regelt verder dat:

De aanvrager van een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (o.a. gebruiken van gronden in strijd met een bestemmingsplan) kan in het belang van de archeologische monumentenzorg worden verplicht een rapport over te leggen, waarin de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord naar het oordeel van het bevoegd gezag als bedoeld in artikel 1.1 van die wet in voldoende mate is vastgesteld.

In 2012 heeft de gemeente Sittard-Geleen de “beleidsnota Archeologie en Monumenten gemeente Sittard-Geleen” vastgesteld. Onderdeel van deze beleidsnota is een archeologische beleidskaart, die gebaseerd is op een aantal archeologische verwachtingskaarten. De archeologische verwachtingskaarten geven inzicht in de (verwachte) aanwezigheid van archeologische resten. De verwachtingskaarten zijn vervolgens omgezet naar één beleidskaart. Op de archeologische beleidskaart zijn gebieden waarvoor dezelfde beleidsuitgangspunten gelden samengevoegd. Zo zijn er 7 archeologische beleidscategorieën ontstaan (zie de navolgende tabel).

Beleidscategorie	Verwachting/waarde
1	<i>AMK-terrein; terrein van zeer hoge archeologische waarde, beschermd</i>
2	<i>AMK-terrein; terrein van zeer hoge en hoge archeologische waarde AMK-terrein; terrein van hoge archeologische waarde, kern Sittard AMK-terrein; terrein van archeologische waarde Zone rondom ARCHIS-waarneming/vondstmelding/vindplaats</i>
3	<i>AMK-terrein; terrein van hoge archeologische waarde, historische kernen</i>
4	<i>Hoge verwachting voor droge landschappen Hoge verwachting voor droge landschappen, provinciaal aandachtsgebied Middelhoge verwachting voor droge landschappen Middelhoge verwachting voor droge landschappen, provinciaal aandachtsgebied Hoge verwachting voor natte landschappen Hoge verwachting voor natte landschappen, Maasafzettingen Middelhoge verwachting voor natte landschappen Onbekende verwachting voor droge en natte landschappen</i>
5	<i>Lage verwachting voor droge landschappen, provinciaal aandachtsgebied</i>
6	<i>Lage verwachting voor droge en natte landschappen</i>
7	<i>Lage verwachting voor ontgronde gebieden Lage verwachting voor vrijgegeven onderzoeksgebieden</i>

Uit de archeologische kaarten van de gemeente blijkt dat het plangebied in een archeologisch interessant gebied ligt, namelijk de historische kern van Einighausen. Deze historische kern heeft een monumentstatus vanwege zijn hoge archeologische waarde. Binnen de historische kernen worden namelijk de wortels van de huidige dorpen verwacht. Binnen de contouren kunnen in de bodem resten van vroegmoderne en waarschijnlijk ook van laatmiddeleeuwse bewoning worden aangetroffen. Ook sporen van oudere bewoning kunnen aanwezig zijn.

Daarnaast ligt het plangebied in het Provinciaal archeologisch aandachtsgebied Graetheide. Dit gebied is archeologisch interessant vanwege de hoge verwachting die daarbinnen geldt voor nederzettingen en grafvelden van de Lineair Bandkeramische cultuur (Vroeg neolithicum), maar ook voor andere perioden.

Volgens de beleidskaart van de gemeente en Archis3 zijn in het plangebied zelf vooralsnog geen archeologische vindplaatsen bekend. Ook heeft er geen archeologisch onderzoek plaatsgevonden.

De historische kern van Einighausen behoort tot beleidscategorie 3. Concreet betekent dit dat een archeologische onderzoeksplicht geldt indien bodemingrepen dieper reiken dan 30 cm –maaiveld én de omvang van het gebied groter is dan 100 m².

Conclusie

Gezien het feit dat er ruimtelijk geen verandering zal plaatsvinden (enkel een functieverandering van een bestaande situatie – wijziging van bestemming), kan worden geconcludeerd dat de archeologische waarden van het gebied niet zullen worden aangetast. Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de vaststelling van voorliggende Ruimtelijke Onderbouwing. De grond wordt

niet geroerd en eventuele archeologische resten zullen niet worden verstoord. Een archeologisch onderzoek is om die reden niet nodig.

De dubbelbestemming 'Bescherming archeologische waarden' uit het onderliggende bestemmingsplan 'Guttecoven en Einighausen', vastgesteld op 01-10-2009, blijft wel gehandhaafd (zie bijlage 1). Dit waarborgt dat bij toekomstige bodemingrepen eventuele archeologische waarden kunnen worden gedocumenteerd en veiliggesteld. Daarbij geldt de meldingsplicht.

4.7 Natuurwaarden en landschapswaarden

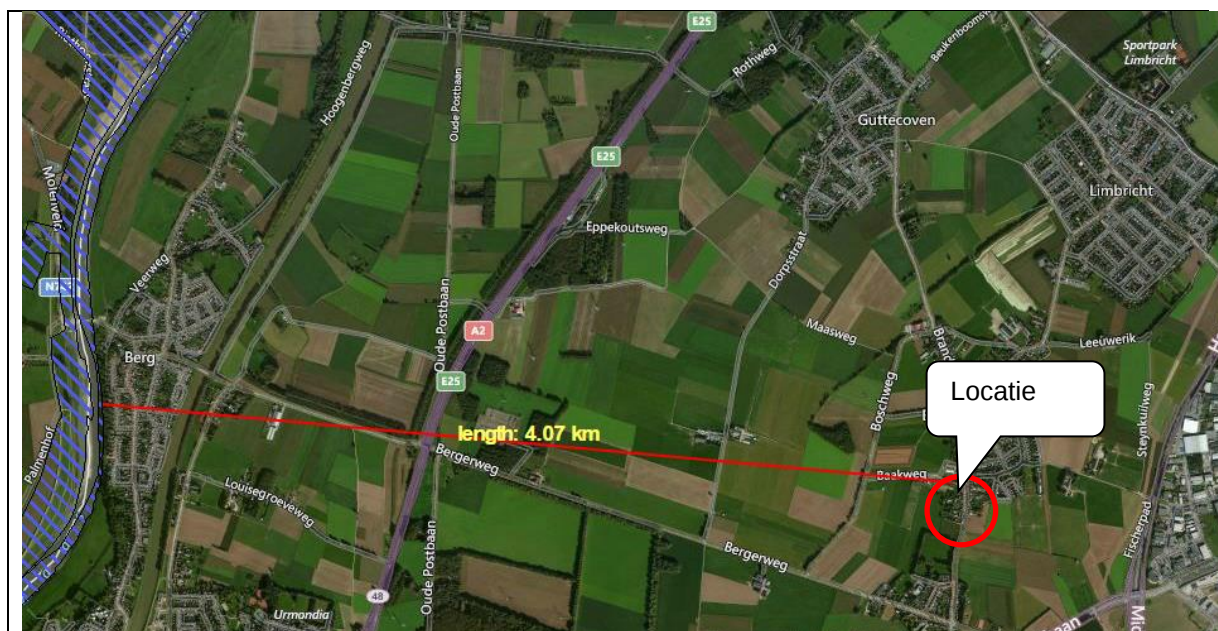
Ecologische Hoofdstructuur.

De gevraagde ontwikkeling is niet gelegen in de Ecologische hoofdstructuur, maar is wel gelegen nabij de Ecologische hoofdstructuur. Het voorliggende initiatief heeft geen negatieve gevolgen voor dit gebied.

4.7.1 Gebiedsbescherming; Wet natuurbescherming / Natura 2000

Beoordeeld moet worden of de uitbreiding en/of wijziging van de inrichting significante gevolgen heeft voor natuurgebieden die in het kader van de Wet Natuurbescherming beschermd moeten worden. Gebleken is dat de initiatiefnemer met een melding kan volstaan, de ammoniakdepositie blijft onder de 1 mol.

In onderstaande afbeelding zijn de meest nabijgelegen gebieden ten opzichte van de inrichting aangegeven.



afbeelding 7, Natura 2000 gebieden, De gearceerde gebieden zijn niet alleen aangemerkt als habitatgebied maar ook voor de vogelrichtlijn. Bron: <http://natura2000.eea.europa.eu/>

Binnen een straal van 10 kilometer bevinden zich enkele Natura 2000 gebieden. Het gebied Grensmaas is op circa 4 kilometer afstand het meest nabij gelegen.

Toetsing

Gelet op de grote afstand tussen het plangebied en de gebieden kan op voorhand worden uitgesloten dat sprake is van noemenswaardige versturende effecten op het beschermde gebied. In dit verband wordt opgemerkt dat het initiatief geen ammoniakemissie impliceert. Ook is geen sprake van overige schadelijke effecten van het initiatief. De ontwikkelingen herbergen geen ruimtelijke effecten die zo ver als 5 kilometer meter dragen. Om deze reden vormen de Natura 2000-gebieden geen belemmering voor dit initiatief.

4.7.2 Soortenbescherming; Wet natuurbescherming

Op basis van de Wet Natuurbescherming (voorheen Flora- en Faunawet) moet bij alle geplande ruimtelijke ingrepen nagegaan worden of er schade wordt toegebracht aan beschermde planten- en diersoorten. In de wet is vastgelegd welke handelingen ten aanzien van beschermde soorten verboden zijn. Als de uitvoering van het plan een of meerdere verboden handelingen met zich meebrengt, is ontheffing of vrijstelling nodig van de verbodsbepalingen.

In de voorgaande paragraaf is al aangegeven dat vanwege de grote afstand tot het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied en de aard van de activiteiten het niet te verwachten is dat het planvoornemen enig effect op de natuurwaarden in dit gebied zullen hebben.

Het besluitgebied zelf ligt niet binnen de EHS. Gelet op de aard en ondergeschiktheid van het planvoornemen zijn er geen effecten op de EHS te verwachten.

Voorts is de voorgenomen ontwikkeling op basis van Provinciale Natuurbeheerplan 2017 gelegen op gronden die aangewezen zijn als:

- Deelgebied hamster in open akker;
- Deelgebied nat mozaïek van watergangen in natte dooradering;
- Deelgebied broedende akkervogels in open akker;
- Deelgebied droog mozaïek van struwelen en ruigten in droge dooradering.

Hier wordt op basis van vrijwilligheid bescherming van soorten nagestreefd.

Het besluitgebied is momenteel al voor een klein deel tijdelijk verhard. Bovendien is sprake van een intensief in gebruik zijnde bestaand bedrijfsperceel. Het besluitgebied is daardoor potentieel ongeschikt voor beschermde flora en fauna en wordt door de mens al jarenlang gereguleerd. De impact van de voorgenomen ontwikkeling is per saldo te verwaarlozen.

Uiteraard geldt voor initiatiefnemer altijd de algemene zorgplicht uit de Wet natuurbescherming.

4.7.2. Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het aspect natuur en landschapswaarden geen belemmering vormt voor de uitvoering van dit planvoornemen.

4.8 Verkeer en infrastructuur

Het verkeer van en naar het plangebied neemt door de bestemmingswijziging licht toe ten aanzien van de huidige situatie. Het betreft met name het halen/brengen van cliënten. Cliënten verzamelen op de locatie Veeweg 15 en worden als groep gebracht en gehaald naar de locatie Heistraat 52. Het effect is in het voorliggende geval daarom klein.

Voldoende parkeervoorzieningen ten behoeve van de bestemming zijn reeds op het eigen erf aanwezig.

5 UITVOERBAARHEID

5.1 Planschade

Zoals uit deze onderbouwing blijkt verwacht initiatiefnemer geen conflict in belangen met andere partijen. Derhalve zal de kans op planschade zeer gering zijn. De mogelijkheid tot het indienen van planschade door derden kan echter niet worden uitgesloten. Daarom zal de gemeente veelal vragen om een planschadeovereenkomst af te sluiten tussen gemeente en initiatiefnemer. Eventuele planschade komt als gevolg daarvan deels of geheel voor rekening van de aanvrager.

Op grond van afdeling 6.1 Wro zal een planschadeovereenkomst afgesloten worden tussen initiatiefnemer en gemeente Sittard-Geleen.

5.2 Economische uitvoerbaarheid

De uitvoering van het bouwplan is in particuliere handen. Het project heeft dan ook geen gevolgen voor de gemeentelijke financiën.

Op grond van afdeling 6.1 Wro zal een planschadeovereenkomst afgesloten worden tussen initiatiefnemer en gemeente Sittard-Geleen.

6 Procedure

In de onderhavige situatie wordt omgevingsvergunning gevraagd conform art. 2.1 eerste lid onder c. Voor aanvragen van deze vergunning is art 3.10 lid 1 van toepassing wat betekent dat afdeling 3.4 van de Awb van toepassing is.

Voordat de vergunning kan worden verleend dient de vergunning eerst in ontwerp te worden verleend en voor een periode van 6 weken ter inzage te worden gelegd. Tijdens deze periode heeft een ieder de mogelijkheid om een zienswijze in te dienen op het voornemen om de vergunning te verlenen.

Nadat de ter inzagetermijn is verstreken dienen eventuele zienswijze te worden behandeld waarbij de vergunning aangepast kan worden.. Wanneer de vergunning is verleend wordt de definitieve vergunning wederom voor een periode van 6 weken ter inzage gelegd zodat belanghebbende de mogelijkheid hebben om beroep in te stellen.

De vergunning treed in werking op het moment dat de beroepstermijn is verstreken.